

befolkning på, for det er rent faktisk dem, der ikke har fået nogen orientering endnu?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, der må være grænser for, hvor mange myter man kan tillade sig at strø om sig med i aften. Nu kom myten så om, at regeringen skal kritiseres, fordi den ikke søger mandat i Europaudvalget, men gør det i en folketingsdebat i stedet for.

Man må altså i stilfærdighed sige, at det er vel både mere åbent og mere debatskabende at fastsætte retningslinjerne for de sidste uger omkring regeringskonferencen i en folketingsdebat i stedet for at gøre det i Europaudvalget. Og jeg synes simpelt hen, at det er ekstremt uforskammet af hr. Thulesen Dahl at stille sig op her og påstå, at det skulle være en fejl og kritiserbart og nærmest udemokratisk, at regeringen tillader sig at inddrage Folketinget i den debat. Der må være grænser for, hvor plat man kan køre den her debat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu må jeg med det samme rette den misforståelse, som hr. Duetoft gør sig skyldig i, hvis hr. Duetoft har tid til at høre efter. Det er godt nok sent, men jeg har ikke på nogen måde forholdt mig kritisk til, at regeringen søger opbakning til forhandlingslinjen i de sidste uger på regeringskonferencen her i dag. Det, jeg forholdt mig til i mit ordførerindlæg, var det faktum, at man meget tidligt i forløbet på regeringskonferencen blandt flertalspartierne blev enig om, at regeringen, når den ønskede at komme med et udspil på regeringskonferencen, ikke skulle forelægge det til mandatgivning i Folketingets Europaudvalg først.

I den gamle procedure stod rent faktisk nedskrevet, at regeringen skulle gå i Europaudvalget og få mandat forud for fremlæggelsen af nye væsentlige forslag på regeringskonferencen, og den praksis, som stod nedskrevet, gik man blandt et flertal væk fra. Fra Dansk Folkepartis side kritiserede vi, da man gjorde det, og den kritik har jeg holdt fast i i dag. Så det er altså noget andet end det, hr. Peter Duetoft forholdt sig til. Vi er naturligvis meget godt tilfredse med, at man søger mandat her i Folketingssalen. Det er da det mest optimale. Det vil jeg sige til hr. Duetoft.

Må jeg sige til fru Annette Just, at naturligvis er den måde, regeringen har håndteret det her på, dybt kritisabel. Regeringen burde inden dagens debat have orienteret samtlige Folketingets partier om status på regeringskonferencen og afviklingen af det seneste topmøde. Det andet er simpelt hen noget pjat, og det er efter Dansk Folkepartis opfattelse at forsøge at gøre grin med Folketingets Europaudvalg som institution.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal bare sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg i 8 år har været medlem af Europaudvalget og ved, at hvis en regering søger mandat om et spørgsmål, og den derefter forhandler videre inden for mandatet, så kommer regeringen altså ikke tilbage til Europaudvalget og søger et nyt mandat, så længe det er inden for mandatet.

Derfor er der intet atypisk i den procedure med, at der blev fastlagt et forhandlingsmandat, hvor en række partier bakkede op om det mandat, hvorefter regeringen har forhandlet på det grundlag, og så længe regeringen forhandler inden for det mandats grundlag, skal man ikke tilbage til Europaudvalget. Sådan er det, hvad enten det handler om fiskeripolitik eller landbrugspolitik eller industripolitik, eller hvad det måtte være, og sådan er det også omkring en regeringskonference.

Jeg synes, at det er glimrende, at regeringen i dag har taget en åben debat om de sidste uger, men det andet er altså ikke muligt at kritisere, hvis man kender lidt til, hvordan Europaudvalget plejer at arbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at hr. Kristian Thulesen Dahl har fuldstændig ret i, at man forud for Maastrichtforhandlingerne havde den ordning, at væsentlige udspil skulle forelægges i Folketingets Europaudvalg med henblik på mandat. Det betød, at der var en mere præcis parlamentarisk kontrol med, hvad der foregik i forhandlingerne.

Denne gang har regeringen valgt at fremlægge et bredt mandat i form af et dagsordensforslag fra 11. december 1995, tror jeg det var. Dagsordenen angiver ikke nogle særlig præcise rammer for, hvad regeringen kan forhandle inden for. Så har man suppleret med en dagsorden i den her debat, som man heller ikke kan udlede noget videre af.